

MISNE NAKANE

RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 13. travnja do 19. travnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
13.04.	Sv. Martin I., papa Ponedjeljak	07:30 18:00	+ ob. Vrbančić - ob. Bučević; Zdravko Šveger
14.04.	Valerijan, Maksim Utorak	07:30 18:00	+ ob. Kovačević - Zahvala za trudnoću; Frane Smojver i Ljubo Prižmić; Dragan Puljar; Ivo i Marija Šalić; Bložena Marijančević
15.04.	Teodor, Rastislav Srijeda	07:30 18:00	+ nema nakane - Marko Ožvald; Željko Rogić
16.04.	Benedikt Četvrtak	07:30 18:00	+nema nakane - Hrvoje Polović; Andrej i Andreja (mala djeca)
17.04.	Šimun, Inocent Petak	07:30 18:00	+nema nakane - Ana i Vladimir Knez; Franjo, Kata, Uratka, Ana i Veronika Beljan; Marija i Marijana Kusanić; Ivica Galinac i ob.; Petar i Danica Martinović
18.04.	Eusebije Subota	07:30 11:00	+ nema nakane - krštenje: Jakov Lorković i Eva Dokman
19.04.	Treća Vazmena Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Vlado i Josip Plavetić - župna sveta misa - Mato i Vera Jelkovac; Mara Prpić

- Župni vjeronauk je po redovitom rasporedu
- U srijedu 22. travnja 2015., u 19:00 sati, susret roditelja prvoporičesnika

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA
SRCA ISUSOVA

DRUGA VAZMENA NEDJELJA -12 .04.2015.
- GODINA II., BR. 33

" Nakon osam dana dođe Isus."

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »*Mir vama!*« To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: »*Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.*« To rekavši, dahne u njih i kažem im: »*Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.*« Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »*Vidjeli smo Gospodina!*« On im odvarti: »*Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.*« I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »*Mir vama!*« Zatim će Tomi: »*Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.*« Odgovori mu Toma: »*Gospodin moj i Bog moj!*« Reče mu Isus: »*Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne videješe, a vjeruju!*« Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

Riječ Gospodnja. (Iv 20, 19-31)

Misli za današnje evanđelje

Kršćanstvo je zajedništvo

"Vjerujem u ono što vidim", fraza je koju možemo nerijetko čuti. Sve bismo htjeli vidjeti, provjeriti, ispitati. Skloni smo pridavati svojim očima vrhunski značaj. A tko kaže da nas naše oči ne mogu prevariti, da ne možemo i nešto predvidjeti ili krivo vidjeti? Dapače, cijeli je niz stvarnosti koje očima ili nekim drugim osjetilom ne možemo vidjeti niti provjeriti. Zato nam pomažu različiti aparati kojima mjerimo određene stvarnosti. I jedan od apostola, Toma, htjede svojim očima provjeriti da je Isus uskrsnuo, da je živ. Ne htjede povjerovati svjedočenju svojih prijatelja, drugih apostola. Previše je razočaranja bio doživio. Kad je očima vidio Isusa živog, rukom opipao njegove, rane, otvorile su se oči njegove duše te ga je priznao svojim Bogom i Gospodinom. Mi vjerujemo svjedočenju apostola, vjerujemo Crkvi. Zato smo danas ovdje da utvrdimo svoju vjeru. Ispovijedimo i mi da je Isus naš Bog i Gospodin.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1.Vjerujem li samo u ono što vidim?

2.Pripadam po krštenju Crkvi i zato sam član velike obitelji. Zato je kršćanstvo zajedništvo a ne privatna stvar pojedinca.

**Sveti Martin I., papa i mučenik
(+ 655.)**

Sveti Martin, papa, rodio se u Todi, u Umbriji. Upisan je među rimske klerike, a godine 649. izabran za papu. Bio je to čovjek energična značaja, a prije izbora za papu bio je jedno vrijeme apokrizijar, to jest poslanik u Carigradu. Čim je postao papa, odmah je u listopadu 649. održao dobro posjećenu Lateransku sinodu. U njezinu radu uz druge živo su sudjelovali palestinski biskup Stjepan od Dora te brojni grčki monasi. Nakon prethodnih savjetovanja na pet zasjedanja osuđen je monoteletski nauk, koji je učio da je u Kristu samo jedna volja. U ispovijesti vjere i u 20 kanona razvijen je nauk o dvije volje i energije u Kristu, koje odgovaraju njegovoj božanskoj i ljudskoj naravi. Papa Martin I. neumornom revnošću nastojao je da budu posvuda prihvaćeni zaključci te važne sinode, koja je na Zapadu brzo zadobila velik ugled. Time je došao u sukob s crkvenom politikom cara Konstansa II., koji je bio unuk cara Heraklija, a vladao je bizantskim carstvom od godine 641. do 668. Još za vrijeme zasjedanja Lateranske sinode bizantski namjesnik Olimpije nastojao se domoći Pape, koga je smatrao nezakonitim, jer nije zatražio potvrdu svoga izbora. Svoj naum nije tada mogao ispuniti jer je, navodno, bio prestrašen čudom. Tada se s Papom izmirio. Papa Martin I. bio je u sporazumu s Olimpijem kad se taj na čelu svojih četa proglasio neovisnim o bizantskom carstvu. Tek nakon njegove smrti, kad je došao na vlast novi namjesnik Kaliopa i s velikom vojskom krenuo na Rim da nakon pobune ponovno uspostavi carsku vlast, mogao se u djelo provesti i carski nalog. Bolesni Papa uzalud je zatražio utočište u svojoj biskupskoj crkvi, 17. lipnja 653., jer je bio zarobljen te odveden na otok Naxos, a potom u Carigrad. Tu su s njime postupali na najsramotniji način. Budući da je Papa dulje vremena bio u sporazumu s pobunjenikom Olimpijem, poveden je protiv njega postupak kao protiv veleizdajnika. Papin pokušaj da se u sudskom procesu povede razgovor i o vjerskim pitanjima bio je grubo osuđen. Govorili su mu: "Ne iznašaj sada stvari koje se odnose na vjeru, već te sada preslušavamo zbog veleizdaje." Neposredno poslije toga izrečena mu je smrtna kazna. U sudsku dvoranu uljezli su krvnici, svukli mu pontifikalne haljine, a oko vrata okovali ga željezom. Napola gola vukli su ga ulicama carskoga grada dok ga nisu odveli u Diomedovu tamnicu. Papa se jedva mogao uspinjati strmim stepenicama koje su vodile u tamnicu. Tu ga je zateklo pomilovanje od smrtne kazne koje mu je u cara izmolio umirući patrijarh Pavao. Martin I. tada bi radije dao prednost smrti da se oslobodi teških muka i poniženja. No ipak sve te muke nisu ga mogle slomiti. 17. ožujka 654. odveden je u progonstvo na Kerson na Crnome moru, gdje ga je smrt 16. rujna 655. oslobodila muka. Crkva ga štuje kao mučenika. Istočna Crkva slavi ga 13. travnja, a sada na isti dan i zapadna. Malo pred smrt Martin I. iz svoje zapuštenosti na rubu tadašnjega civiliziranoga svijeta na poluotoku Krimu gorko se potužio u jednom pismu: "Čudio sam se i još se čudim nad ravnodušnom nesmiljenošću svih onih koji su mi nekoć pripadali i mojih prijatelja i bližnjih, što su me u mojoj nesreći tako posve zaboravili i što uopće ne žele znati da li još živim ili ne živim." Papa je naročito trpio zbog toga što ga je i rimski kler ostavio posve na cjedilu. Taj je kler pokleknuo pred državnom vlašću i pod carskim pritiskom te još za njegova života izabrao novog papu Eugena I. Promatrajući svece i njihovu potpunu okrenutost prema Gospodinu, pa i onda kad je to bilo teško i kad im je izgledalo kao da su ostavljeni i napušteni, dozovimo si u pamet riječi Joela proroka: "Al' i sada - riječ je Jahvina - vratite se k meni svim srcem svojim posteć, plačuć i kukajuć. Razderite srca, a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer je nježnost sama i milosrđe, on se nad zlom ražali" (Jl 2,12-13). Sveti Martin I. i svi ostali sveci nišu bili u Božjim rukama samo pasivno oruđe, već su sa slobodno prihvaćenom vjerom i poslušnošću surađivali na spasenju čovjeka.

Prodaju se psići

Vlasnik prodavaonice pričvršćivao je iznad vrata natpis: »Prodaju se psići«. Kako takve obavijesti privlače djecu, pred vratima je, dakako, odmah iskrsnuo malen dječak. Po koliko ćete prodavati psiće? upitao je. Vlasnik prodavaonice je odgovorio: Po trideset do četrdeset dolara. Maleni je dječak posegnuo u džep i izvukao nešto sitniša. Ja imam 2,37 dolara, rekao je. Mogu li ih, molim vas, pogledati? Vlasnik se nasmiješio, zazviždao, i iz štenare je kroz prodavaonicu dojurila Lady u pratnji petero malenih, sićušnih krznjenih loptica. Jedan je psić znatno zaostajao. Dječak je odmah zapazio šepava psića i upitao: Što je ovom psiću? Vlasnik prodavaonice objasnio mu je kako je veterinar pregledao psića i otkrio da ima nerazvijenu bedrenu kost. Uvijek će biti sakat. Mali se dječak uzbudio. Upravo tog psića ja želim kupiti. Vlasnik prodavaonice je rekao: Ne, nije ti pametno kupiti tog psića. Ako ga uistinu želiš, ja ću ti ga dati. Dječak se poprilično uznemirio. Gledao je ravno u oči vlasnika prodavaonice, gladio se po prstu, i rekao: Ne želim da mi ga date. Taj mali pas vrijedi kao i svi drugi psi i ja ću platiti punu cijenu. Zapravo ću vam dati 2,37 dolara sada i po pedeset centi svaki mjesec, sve dok ga ne otplatim. Vlasnik prodavaonice je odvratio: Zbilja ti nije pametno da kupuješ tog psića. On nikada neće moći trčati i skakati i igrati se s tobom kao drugi psi. Na to se maleni dječak sagnuo i povukao nogavicu svojih hlača pokazujući teško iskrivljenu, obogaljenu lijevu nogu, poduprtu velikom metalnom protezom. Pogledao je gore, u vlasnika prodavaonice i tiho odgovorio: Pa, ni ja sam ne trčim baš najbolje, a psiću će trebati netko tko ga razumije!

*Dan Clarc
Weathering the Storm*